

Sygn. akt I C 696/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant – sekretarka Olga Olech

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 16 stycznia 2018 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa J. A.

przeciwko Towarzystwu (...) z siedzibą w W.

o zapłatę 20.013,75 zł

orzeka:

I. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda J. A. kwotę 4.502,71 zł (cztery tysiące pięćset dwa złote siedemdziesiąt jeden groszy), w tym:

- kwotę 4.013,67 zł (cztery tysiące trzysta siedem złotych sześćdziesiąt siedem groszy) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 7 lutego 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty,

- kwotę 120,04 zł (sto dwadzieścia złotych cztery grosze) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 15 lutego 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

- kwotę 369,00 zł (trzysta sześćdziesiąt dziewięć złotych) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 19 czerwca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie w zakresie kwoty 1.777,08 zł (jeden tysiąc siedemset siedemdziesiąt siedem złotych osiem groszy);

III. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda J. A. kwotę 61,15 zł (sześćdziesiąt jeden złotych piętnaście groszy) tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych liczonych od kwoty 1.777,08 zł (jeden tysiąc siedemset siedemdziesiąt siedem złotych osiem groszy) za okres od dnia 7 lutego 2015 r. do dnia zapłaty, tj. 13 lipca 2015 r.;

IV. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

V. ustala opłatę sądową od rozszerzonego powództwa na kwotę 201,00 zł (dwieście jeden złotych);

VI. nakazuje ściągnąć od powoda J. A. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie kwotę 155,00 zł (sto pięćdziesiąt pięć złotych) tytułem części nieuiszczonej opłaty sądowej od rozszerzonego powództwa;

VII. nakazuje ściągnąć od pozwanego Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie kwotę 46,00 zł (czterdzieści sześć złotych) tytułem części nieuiszczonej opłaty sądowej od rozszerzonego powództwa;

VIII. zasądza od powoda J. A. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwotę 2.292,01 zł (dwa tysiące dwieście dziewięćdziesiąt dwa złote jeden grosz) tytułem zwrotu części kosztów procesu;

IX. nakazuje Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie zwrócić powodowi J. A. kwotę 1.008,26 zł (jeden tysiąc osiem złotych dwadzieścia sześć groszy) tytułem różnicy między zaliczką pobraną a należną;

X. nakazuje Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie zwrócić pozwanemu Towarzystwu (...) z siedzibą w W. kwotę 167,26 zł (sto sześćdziesiąt siedem złotych dwadzieścia sześć groszy) tytułem różnicy między zaliczką pobraną a należną.

Sygn. akt I C 696/15

UZASADNIENIE

Powód **J. A.**, reprezentowany w toku sprawy przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego K. P. (1), w dniu 7 lipca 2015 r. (data nadania w placówce pocztowej) wniósł do tut. Sądu pozew w którym żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanego Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwoty **16.000,08 zł**, w tym:

a) kwoty **12.631,08 zł** wraz z odsetkami ustawowych liczonymi od dnia 7 lutego 2015 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za uszkodzone mienie powstałe na skutek oderwania się części budowli, w tym:

* kwoty **10.854,00 zł** tytułem odszkodowania za uszkodzony pojazd osobowy marki B. (...) nr rej. (...) oraz

* kwoty **1.777,08 zł** tytułem odszkodowania za uszkodzony pojazd osobowy marki F. (...) nr rej. (...),

b) kwoty **2.400,00 zł** wraz z odsetkami ustawowych liczonymi od dnia 23 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej w postępowaniu likwidacyjnym dot. pojazdu marki B. (...) nr rej. (...),

c) kwoty **600,00 zł** wraz z odsetkami ustawowych liczonymi od dnia 23 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej w postępowaniu likwidacyjnym dot. pojazdu marki F. (...) nr rej. (...) oraz

d) kwoty **369,00 zł** wraz z odsetkami ustawowych liczonymi od dnia 19 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty tytułem zwrotu opłaty za wykonanie ekspertyzy przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej.

Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych. Powód uiścił opłatę sądową od pozwu w kwocie 801,00 zł. (pозew – k. 2-5v akt)

Pismem z dnia 21 lipca 2015 r. (data nadania w placówce pocztowej) **powód J. A.** cofnął pozew w zakresie żądania zasądzenia od pozwanego

*kwoty **1.777,08 zł** tytułem odszkodowania za uszkodzony pojazd osobowy marki F. (...) rej. (...) (...)H. w związku z oderwaniem się części budowli wraz z zrzeczeniem się roszczenia z uwagi na uznanie przez ubezpieczyciela w tym zakresie szkody i zapłatą jej przez pozwanego w dniu 13 lipca 2015 r. Natomiast w miejsce żądania zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty 12.631,08 zł (10.584,00 zł + 1.777,08 zł) od dnia 7 lutego 2015 r. do dnia zapłaty, wniósł o:

- zasądzenie odsetek ustawowych od kwoty **10.854,00 zł** od dnia 7 lutego 2015 r. do dnia zapłaty oraz

- zasądzenie skapitalizowanych odsetek ustawowych w kwocie **61,15 zł** naliczonych od kwoty 1.777,08 zł za okres od 7 lutego 2015 r. do dnia zapłaty, tj. 13 lipca 2015 r. W pozostałym zakresie podtrzymywał żądanie pozwu. (pismo – k. 66 akt)

Pozwane Towarzystwo (...) z siedzibą w **W.**, reprezentowane w toku sprawy przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego **J. M.**, w odpowiedzi na pozew wniosło o oddalenie powództwa w całości, w tym żądania zasądzenia kosztów pomocy prawnej w postępowaniu likwidacyjnym. Ponadto wniosło o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych. (odpowiedź na pozew – k. 93-98 akt).

Kolejno **powód J. A.** pismem z dnia 8 stycznia 2016 r. (data nadania w placówce pocztowej) dokonał zmiany powództwa – w części postawy faktycznej i wnosił o zasądzenie od pozwanego

* kwoty 10.854,00 zł tytułem odszkodowania za uszkodzone mienie

– uszkodzenia powstałe na skutek oderwania się części budowli, które miało miejsce w dniu 24 grudnia 2014 r. oraz

- uszkodzenia reflektora powstałe na skutek zderzenia pojazdu osobowego marki B. (...) nr rej. (...) ze zwierzęciem hodowlanym – kurą, które miało miejsce w styczniu 2015 r. (pismo – k. 124-125 akt)

Na rozprawie w dniu 1 marca 2017 r. **powód J. A.** poparł powództwo w kształcie zmodyfikowanym przez niego w piśmie z dnia 8 stycznia 2016 r., a ponadto rozszerzył powództwo z

* kwoty 10.854,00 zł do kwoty 14.867,67 zł.

wskazując, że na kwotę tę składają się: kwota 10.854,00 zł tytułem odszkodowania dotyczącego szkody ze stycznia 2015 r. (zderzenie pojazdu osobowego marki B. (...) nr rej. (...) z kurą) oraz kwota 4.013,67 zł tytułem odszkodowania za szkodę z 24 grudnia 2014 r. (oderwanie się części budowli na pojazd osobowy marki B. (...) nr rej. (...)). (protokół – k. 233 akt).

Pismem z dnia 8 marca 2017 r. (data nadania w placówce pocztowej) **powód J. A.** zmodyfikował i ostatecznie skonkretyzował powództwo w ten sposób, że wnosił o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz:

a) kwoty 10.854,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 15 lutego 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty - tytułem odszkodowania za skutki zdarzenia ze stycznia 2015 r. – zderzenie pojazdu osobowego marki B. (...) nr rej. (...) ze zwierzęciem gospodarskim – kurą,

b) kwoty 4.013,67 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 7 lutego 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty - tytułem odszkodowania za skutki zdarzenia z grudnia 2014 r. – oderwanie się części budowli na pojazd osobowy marki B. (...) nr rej. (...),

c) kwoty 61,15 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych naliczanych od kwoty 1.777,08 zł za okres od dnia 7 lutego 2015 r. do dnia 13 lipca 2015 r. – szkoda w pojeździe osobowym marki F. (...) nr rej. (...) co do której cofnięto roszczenie,

d) kwoty 2.400,00 zł tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej w postępowaniu likwidacyjnym dot. pojazdu osobowego marki B. (...) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 23 kwietnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty

e) kwoty 600,00 zł tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej w postępowaniu likwidacyjnym dot. pojazdu osobowego marki F. (...) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 23 kwietnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty

f) kwoty 369,00 zł tytułem zwrotu opłaty za wykonanie ekspertyzy przez Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 19 czerwca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty.

Poza tymtrzymał żądanie zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych. (pismo - k. 241 akt)

Pozwane Towarzystwo (...) z siedzibą w W. podtrzymało dotychczas zajmowane stanowisko i wnosiło o oddalenie powództwa w całości.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 grudnia 2014 r. we wsi Z. wiał silny huraganowy wiatr. Tego też dnia J. A. przyjechał z małżonką do siostry zamieszkującej w Z. na kolację wigilijną. Małżonkowie przyjechali oddzielnie – dwoma samochodami osobowymi marki - B. (...) nr rej. (...) oraz F. (...) nr rej. (...), które zaparkowali na nieruchomości rolnej, na której znajdowały się budynki gospodarcze siostry powoda. Wieczorem wiatr zebrał na sile i na zaparkowane samochody będące własnością J. A. spadły oderwane fragmenty budynku, w postaci elementu pokrycia dachowego - eternitu.

dowód: dowód: opinia (...) 19-19v, faktura VAT wraz z potwierdzeniem dokonania opłaty – k. 61-61v, dowody rejestracyjne uszkodzonych samochodów – k. 10-11v, zdjęcia uszkodzonych samochodów – k. 12-13, 106-108, zeznania świadków - A. A. - k. 113-115, M. A. - k. 113-115, E. K. – k. 113-115, I. P. – k. 113-115, K. P. (2) – k. 113-115

Budowa, której fragment uszkodził mienie należące do powoda, była objęta obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności rolników (polisa nr (...)). Stronami tej umowy byli – pozwane Towarzystwo (...) z siedzibą w W. oraz właścicielka budynku – siostra powoda.

bezsporne

W dniu 7 stycznia 2015 r. J. A. zgłosił szkody do Towarzystwo (...) z siedzibą w W..

dowód: zgłoszenia szkód – k. 20-23v, zeznania świadka M. O. – k. 113-115

Pozwane Towarzystwo (...) wydało dwie negatywne decyzje w których odmówiło wypłaty świadczenia, powołując się na brak podstaw do wypłaty odszkodowania

dowód: decyzje odmowne – k. 17-18v, zeznania świadka M. O. – k. 113-115

Po wezwaniu przez J. A. kolejny raz do wypłaty odszkodowania, wraz z ekspertyzą Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej świadczącej o wianiu silnego huraganowego wiatru w dniu 24 grudnia 2014 r. na terenie Z., pozwane Towarzystwo (...) uznało swoją odpowiedzialność co do szkód w samochodzie marki F. (...) i w dniu 13 lipca 2015 r. wypłacił żadaną kwotę odszkodowania w wysokości 1.777,08 zł.

dowód: odwołania od decyzji – 29-31, 38-39, wezwania do zapłaty – 32-32v, 41-41v, 43-44, 46-47, pismo ubezpieczyciela wraz z potwierdzeniem przelewu – k. 68-69, zeznania świadka M. O. – k. 113-115

Jeśli zaś chodzi o uszkodzenia samochodu osobowego marki B., które nastąpiły w nim w wyniku przedmiotowego zdarzenia z dnia 24 grudnia 2014 r., to był to uszkodzony błotnik przedni lewy, którego koszt naprawy wynosi 4.013,67 zł.

dowód: opinia biegłego sądowego – k. 174-184, opinia uzupełniająca biegłego sądowego – 202-208,

Kolejno w dniu 10 stycznia 2015 r. jadącemu samochodem osobowym marki B. (...) nr rej. (...) przez wieś W. J. A. z gospodarstwa rolnego (...) wprost pod koła samochodu wybiegał kura i uszkodziła samochód.

dowód: fotografie samochodu osobowego marki B. (...) nr rej. (...), dowód rejestracyjny uszkodzonego samochodu, fotografie miejsca zdarzenia - akta szkody (nr członkowski (...)), zeznania świadków – P. W. – k. 234-235 akt, R. O. – k. 234-236, K. P. (2) – k. 113-115

Gospodarstwo rolne (...) w skład którego to inwentarza wchodziła w/w kura, a która to uszkodziła mienie należące do powoda, było objęte obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności rolników (polisa (...)). Stronami tej umowy byli – pozwane Towarzystwo (...) z siedzibą w W. oraz właściciel kury.

bezsporne

W dniu 15 stycznia 2014 r. J. A. zgłosił szkodę w samochodzie osobowym marki B. (...) nr rej. (...) pozwanemu Towarzystwu (...) z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej rolników z tytułu posiadania gospodarstwa rolnego, która to odpowiedzialności do chwili obecnej nie została uznana przez ubezpieczyciela.

dowód: zgłoszenie szkody przez J. A., potwierdzenie okoliczności przez właściciela gospodarstwa rolnego (...), pismo ubezpieczyciela z dnia 15 kwietnia 2015 r. - akta szkody (nr członkowski (...))

Jeśli zaś chodzi o uszkodzenia samochodu osobowego marki B., które nastąpiły w nim w wyniku przedmiotowego zdarzenia z dnia 10 stycznia 2015 r., to był to uszkodzony błotnik przedni prawny, którego koszt naprawy wynosi 120,04 zł.

dowód: druga opinia uzupełniająca biegłego sądowego – k. 262-272

Powyższy stan faktyczny co do zasady nie był między stronami sporny, został oparty o dokumenty zgromadzone w aktach niniejszej sprawy oraz aktach szkód, tj. opinii (...) 19-19v, faktury VAT wraz z potwierdzeniem dokonania opłaty – k. 61-61v, dowodów rejestracyjnych uszkodzonych samochodów – k. 10-11v, zdjęć uszkodzonych samochodów – k. 12-13, 106-108 zgłoszenia szkód – k. 20-23v, decyzji odmownych – k. 17-18v, odwołań od decyzji – 29-31, 38-39, wezwań do zapłaty – 32-32v, 41-41v, 43-44, 46-47, pisma ubezpieczyciela wraz z potwierdzeniem przelewu – k. 68-69, fotografii samochodu osobowego marki B. (...) nr rej. (...), dowodu rejestracyjnego uszkodzonego samochodu, fotografii miejsca zdarzenia - akta szkody (nr członkowski (...)), potwierdzeń okoliczności przez właściciela gospodarstwa rolnego (...), pismo ubezpieczyciela z dnia 15 kwietnia 2015 r. - akta szkody (nr członkowski (...)), jak również zeznań świadków - A. A. - k. 113-115, M. A. - k. 113-115, E. K. – k. 113-115, I. P. – k. 113-115, K. P. (2) – k. 113-115, M. O. – k. 113-115, P. W. – k. 234-235 akt, R. O. – k. 234-236 oraz opinii, w tym opinii uzupełniającej i drugiej opinii uzupełniającej biegłego sądowego z zakresu wyceny pojazdów mechanicznych L. K. – k. 174-184, 202-208, 262-272.

Sąd dał zgromadzonym dokumentom wiarę w pełni, albowiem strony nie kwestionowały ich autentyczności czy wiarygodności, a Sąd nie znalazł podstaw by to czynić z urzędu. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane.

Sąd ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy uwzględnił zeznaniami świadków w całości, jako osób naocznie widzących zdarzenia, w tym osób zjadających się na wigili w domu siostry powoda w dniu 24 grudnia 2014 r., pasażera samochodu, którym jechał powód przez wieś W., czy też właściciela inwentarza żywego, w tym kury, która była sprawczynią zdarzenia z dnia 10 stycznia 2015 r. Zeznania tych świadków były zrozumiałe, jasne treściowo i wzajemnie ze sobą korespondujące.

Jeśli zaś chodzi o wszystkie opinie biegłego sądowego L. K., to Sąd je uwzględnił, uznając je za jasne, nie zawierające luk i sprzeczności, jedynie uzupełniające się treściowo. Biegły wykazał rzeczowe argumenty na poparcie swoich wniosków.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Warunki odpowiedzialności pozwanego określają przepisy kodeksu cywilnego dotyczące umowy ubezpieczenia – art. 805 § 1 i 2 pkt 1 KC, art. 821 KC i art. 822 KC oraz regulujące odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną **w związku z oderwaniem się części budowli**, odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną **przez zwierzęta**, a nadto ustawa z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczenia obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2013. (...) z zm.) w zakresie art. 67 ust. 7 i art. 50.

Zgodnie z treścią art. 50 ust. 1 tej ustawy z ubezpieczenia OC rolników przysługuje odszkodowanie, jeżeli rolnik, osoba pozostająca z nim we wspólnym gospodarstwie domowym lub osoba pracująca w gospodarstwie rolnym rolnika są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z posiadaniem przez rolnika tego gospodarstwa rolnego szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, roztrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

Natomiast zgodnie z treścią art. 67 ust. 1 tej ustawy z tytułu ubezpieczenia budynków rolniczych przysługuje odszkodowanie za szkody powstałe w budynkach na skutek zdarzeń losowych w postaci: ognia, huraganu, powodzi, podtopienia, deszczu nawalnego, gradu, opadów śniegu, uderzenia pioruna, eksplozji, obsunięcia się ziemi, tąpnięcia, lawiny lub upadku statku powietrznego. Poza sporem w niniejszej sprawie pozostawała kwestia wystąpienia w dniu 24 grudnia 2014 r. zjawiska atmosferycznego jakim był silny huraganowy wiatr. Powód zaś swoje roszczenie wywodził z faktu uszkodzenia dwóch aut osobowych - B. (...) nr rej. (...) oraz F. (...) nr rej. (...) w związku z oderwaniem się fragmentu eternitu na skutek tego wiatru w budynku należącym do ubezpieczonej, który to budynek był objęty ubezpieczenia OC rolników w pozwanym Towarzystwie (...).

W tym miejscu należy wskazać, że powód J. A. jeszcze przed skierowaniem sprawy na drogę postępowania sądowego ponownie wezwał pozwanego do zapłaty odszkodowania, powołując się na ekspertyzę (...). Pozwany przeanalizował przedstawiony dodatkowy materiał dowodowy i już w toku niniejszego procesu uznał swoją odpowiedzialność za szkodę jednakże jedynie w pojeździe marki F. (...) oraz podjął decyzję o wypłacie żądanej kwoty 1.777,08 zł, co nastąpiło w dniu 13 lipca 2015 r. W tym miejscu zaznaczenia wymaga również fakt, iż ponowne wezwanie powoda do zapłaty oparte na ekspertyzie (...), zostało przedstawione pozwanemu zarówno w przedmiocie szkody w pojeździe marki B., jak też pojeździe marki F.. Po powyższym powód w piśmie z dnia 21 lipca 2015 r. (data nadania w placówce) cofnął pozew w zakresie wypłaconej mu w toku postępowania likwidacyjnego kwoty 1.777,08 zł wraz z zrzeczeniem się w tym zakresie roszczenia oraz skapitalizował odsetki i potrzymał żądanie zasądzenia odsetek ustawowych od tej kwoty liczonych za okres od dnia 7 lutego 2015 r. (data zgłoszenia szkody) do dnia zapłaty 13 lipca 2015 r. w kwocie 61,15 zł.

Zgodnie z art. 203 § 1 KPC pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku; pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa. Na żądanie pozwanego powód zwraca mu koszty, jeżeli sąd już przedtem nie orzekł prawomocnie o obowiązku ich uiszczenia przez pozwanego (§ 2); w razie cofnięcia pozwu poza rozprawą przewodniczący odwołuje wyznaczoną rozprawę i o cofnięciu zawiadamia pozwanego, który może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów. Gdy skuteczność cofnięcia pozwu zależy od zgody pozwanego, niezłożenie przez niego oświadczenia w tym przedmiocie w powyższym terminie uważa się za wyrażenie zgody (§ 3); sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa (§ 4). W niniejszej sprawie częściowe cofnięcie pozwu nastąpiło wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, tym samym zgoda pozwanego na dokonanie tej czynności nie była wymagana, a ponadto w ocenie Sądu powyższe czynność była dopuszczalna. Tym samym na mocy art. 206 w zw. 355 KPC Sąd **w pkt II sentencji wyroku** umorzył postępowanie w zakresie kwoty 1.777,08 zł.

Natomiast **w pkt III sentencji wyroku** zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 61,15 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych liczonych od kwoty 1.777,08 zł za okres od dnia 7 lutego 2015 r. do dnia zapłaty, tj. 13 lipca 2015 r.

Wracając zaś do żądania zasądzenia odszkodowania za szkodę w pojeździe powoda marki B., to między stornami sporna pozostawała kwestia zarówno odpowiedzialności za powstałą szkodę oraz czy była ona w adekwatnym związku przyczynowym z wiatrem, a w konsekwencji czy powodowi przysługiwało odszkodowanie.

Powołany w sprawie biegły sądowy L. K. w opinii i opinii uzupełniającej wskazał, że w wyniku zderzenia mającego miejsce w dniu 24 grudnia 2014 r. w samochodzie powoda na skutek wiania silnego wiatru i oderwaniu się eternitu z budynków należących do ubezpieczonej w pozwanym Towarzystwie (...), uszkodzony

został błotnik przedni lewy samochodu B., którego koszt naprawy wynosi 4.013,67 zł (po uwzględnieniu korekty dotyczącej wcześniejszych uszkodzeń błotnika). Powyższy koszt biegły określił jednocześnie kosztem ekonomicznie i technologicznie uzasadnionym.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie zaistniała okoliczność wyłączająca ochronę ubezpieczeniową zgodnie z art. 73 UUOB w postaci szkody wyrządzonej umyślnie przez ubezpieczoną bądź osobę pozostającą z nią we wspólnym gospodarstwie domowym, bądź też wyrządzonej na skutek rażącego niedbalstwem ubezpieczającego.

Mając na uwadze zasadę wynikającą z art. 22 ust. 1 UUOB, zgodnie z którą w kwestiach nieuregulowanych w ustawie stosuje się przepisy kodeksu cywilnego, w grę wejdą tutaj zatem ogólne przepisy o odpowiedzialności odszkodowawczej. Zgodnie z art. 361 § 1 KC odpowiedzialność odszkodowawcza dotyczy normalnych następstw danego zdarzenia. Szkoda w mieniu powoda była w bezpośrednim związku z silnym huraganowym wiatrem i stanowiła normalne następstwo zdarzenia z dnia 24 grudnia 2014 r., co potwierdziła ekspertyza przedstawiona przez powoda z (...).

Mając powyższe okoliczności na uwadze, na podstawie art. 805 KC zasądzono od pozwanego kwotę 4.013,67 zł tytułem odszkodowania za powstałą szkodę w związku ze zdarzeniem z dnia 24 grudnia 2014 r. i szkodą w samochodzie powoda marki B..

Natomiast jeśli chodzi o odpowiedzialność za zwierzę to wynika ona z treści art. 431 KC i oparta jest na założeniu, że jeżeli zwierzę wyrządza szkodę, to dzieje się tak dlatego, że właściciel nienależyście sprawuje nad nim nadzór. Szczególnymi przesłankami zastosowania art. 431 KC są następujące wymagania: szkoda ma być wyrządzona przez zwierzę, które nie znajduje się w stanie wolnym, odpowiedzialność za szkodę obciąża tego, kto zwierzę chowa albo się nim posługuje, a podstawą odpowiedzialności takiej osoby jest wina.

Zgodnie z dominującym poglądem zwierzę chowa ten, kto przez dłuższy czas sprawuje nad nim pieczę dla własnym celów, dostarczając mu schronienia i utrzymania. Odpowiedzialność istnieje niezależnie od tego, czy w chwili wyrządzenia szkody zwierzę było we władzy człowieka, tj. pod jego nadzorem, czy też się błąkało czy uciekło. Odpowiedzialność na podstawie art. 431 § KC oparta jest na zasadzie domniemania winy w nadzorze. Domniemanie to jest wzruszalne i wymaga udowodnienia, że nadzór nad zwierzęciem był staranny albo, że zwierzę nie zabłąkało się lub nie uciekło.

W niniejszej sprawie żadna z okoliczności obalających domniemanie winy w nadzorze nie wystąpiła. Świadek P. W. nie zaprzeczył, że posiadał i w dalszym ciągu posiada kury, które puszcza swobodnie na podwórko. Mimo zagrodzenia 1,5 metrowym płotem, potrafią one przez niego wyfrunąć i samowolnie chodzić na i w pobliżu jezdni. O tym gdzie kury bywają poza obszarem podwórka świadczą również zdjęcia zrobione w toku postępowania likwidacyjnego. Poza tym sam świadek przyznał podczas swoich zeznań, że wyjeżdżając wieczorem ze swojej posesji widział martwą kurę leżącą na poboczu. Dalej wskazał, że następne gospodarstwo rolne w którym są hodowane kury jest znacznie oddalone od jego gospodarstwa i wątpliwym jest by obca kura mogłaby taką odległość przebyć, by znaleźć się w okolicach jego nieruchomości. Natomiast przesłuchiwany w sprawie świadek – R. O. pasażer samochodu B. jadący wspólnie z powodem w dniu zdarzenia podał, że przejeżdżając przez wieś W. jechali z dopuszczalną prędkością. Poza powyższymi niewątpliwym wydaje się być, że poblizze drogi po której jeżdżą samochody zobowiązuje gospodarzy do takiego zorganizowanie chowu zwierząt, aby nie wydostawały się bez kontroli poza teren gospodarstwa. Chociażby należy dostosować wysokość płotu do możliwości przelotu zwierząt, a jeśli to nie wystarcza celowym i najbardziej rozsądnym wydaje się podcięcie im lotek na skrzydłach i sterówek na ogonach.

Powołany w sprawie biegły sądowy L. K. w drugiej opinii uzupełniającej wskazał, że w wyniku zderzenia mającego miejsce w dniu 10 stycznia 2015 r. w samochodzie powoda na skutek wybiegnięcia zwierzęcia gospodarskiego – kury należącej do ubezpieczonego w pozwanym Towarzystwie (...), uszkodzony został błotnik przedni prawny samochodu B., którego koszt naprawy wynosi 120,04 zł, który jest jednocześnie kosztem ekonomicznie i technologicznie uzasadnionym.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, na podstawie art. 805 KC, zasądono od pozwanego kwotę 120,04 zł tytułem odszkodowania za powstałą szkodę w związku ze zdarzeniem z dnia 10 stycznia 2015 r. i szkodą w samochodzie powoda marki B..

Ponadto Sąd uwzględnił żądanie zasądzenia kosztów ekspertyzy z (...), jako wykazania faktu wystąpienia wiatru huraganowego, który to koszt powód musiał ponieść, by sprostać obowiązkowi ciężącemu na nim, a wynikającemu z treści art. 6 KC.

O obowiązku zapłaty odsetek Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 KPC w zw. z art. 14 ust. 1 UUOB. Zgodnie z którym, ubezpieczyciel ma co do zasady termin 30 dni na spełnienie świadczenia od dnia zawiadomienia o szkodzie. W niniejszej sprawie powód zgłosił pierwszą szkodę do ubezpieczyciela w dniu 7 stycznia 2015 r., drugą zaś w dniu 15 stycznia 2015 r., a więc odsetki powinny być naliczone po 30 dniach od zgłoszenia czyli odpowiednio od 7 lutego 2015 r. i 15 lutego 2015 r. Ponadto orzekł o odsetkach od dniach 19 czerwca 2015 r., po wezwaniu pozwanego do uiszczenia należności wynikającej z poniesionych przez powoda kosztów z tytułu opłaty za wykonanie ekspertyzy przez (...). Wszystkie w/w odsetki zostały zasądzone do dnia 31 grudnia 2015 r. jako odsetki ustawowe oraz od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty jako odsetki ustawowe za opóźnienie zgodnie z brzmieniem przepisu art. 481 KC.

W pkt IV sentencji wyroku w pozostałym zakresie żądanie powoda podlegało oddaleniu powyżej kwot zasądzonych, odsetek i kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu likwidacyjnym, jako nie zasadne.

W szczególności należy odnieść się do żądania zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w toku postępowania przed ubezpieczycielem. Co prawda Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie III CZP 75/11, wskazał, że koszty pomocy świadczonej przez osobę mającą niezbędne kwalifikacje zawodowe, poniesione przez poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym prowadzonym przez ubezpieczyciela mogą stanowić szkodę majątkową podlegającą naprawieniu w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Podkreślił jednak, że muszą to być koszty uzasadnione i konieczne, a uznanie ich za szkodę zależy od okoliczności danej sprawy.

W ocenie Sądu w okolicznościach tej sprawy poniesienie tych kosztów wcale nie było niezbędne, albowiem charakter sprawy pozwala dojść do przekonania, że powód jako przedsiębiorca był w stanie poradzić sobie samodzielnie w toku postępowania likwidacyjnego prowadzonego przez ubezpieczyciela.

Poza tym koszty te nie zostały przez powoda poniesione. Powód żądał bowiem w tym zakresie kwoty 2.400,00 zł oraz kwoty 600,00 zł, ale dowodu na poniesienie tych kosztów w toku postępowania przed ubezpieczycielem nie przedstawił. Przedłożono jedynie, wystawione w dniu 8 kwietnia 2015 r. przez radcę prawnego K. P. (1) dwie faktury VAT nr (...) z tytułu świadczenia usługi prawniczej na kwotę 2.400,00 zł, bez dowodu ich uiszczenia w przeciwieństwie do przedłożenia faktury VAT za przesłanie ekspertyzy (...) oraz potwierdzenia uiszczenia wynagrodzenia za jej sporządzenie. Tym samym nie ma żadnych podstaw do uznania, że powód doznał uszczerbku w związku z poniesieniem kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu prowadzonym przez ubezpieczyciela.

W pkt V sentencji wyroku Sąd ustalił opłatę sądową od rozszerzonego przez powoda powództwa – żądanie zasądzenia kwoty 4.013,67 zł tytułem odszkodowania za skutki zdarzenia z grudnia 2014 r. – oderwanie się części budowli (pismo – k. 241 akt) na kwotę 201,00 zł. (4.014,00 zł x 5%).

Powód wygrał sprawę w 23% natomiast przegrał w 77%, natomiast pozwanej wygrał sprawę w 77%, natomiast przegrał w 23%. Zgodnie zatem z treścią przepisu art. 113 UKSC w zw. z art. 100 KPC

Sąd **w pkt VI i VII sentencji wyroku** nakazał ściągnąć od powoda J. A. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie kwotę 155,00 zł (77% z 201,00 zł), natomiast od pozwanego Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwotę 46,00 zł (23% z 201,00 zł) tytułem części nieuiszczonej opłaty sądowej od rozszerzonego powództwa.

W niniejszej sprawie **powód** poniósł koszty w łącznej kwocie **3.709,74 zł**, na które to składały się: 801,00 zł opłata sądowa od pozwu, uiszczona przez niego przy jego wniesieniu do Sądu, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400,00 zł, których wysokość wynika z przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 5 listopada 2015 r.), 17,00 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz koszty poniesione w związku z wynagrodzeniem biegłego sądowego w kwocie 491,74 zł. Natomiast **pozwany** poniósł koszty w łącznej kwocie **4.084,74 zł**, na które to składały się: koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400,00 zł, których wysokość wynika z przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 5 listopada 2015 r.), koszty dojazdu pełnomocnika samochodem osobowym w kwocie 835,00 zł na trasie P. – C. - P. / T. na 5 rozpraw, 17,00 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz koszty poniesione w związku z wynagrodzeniem biegłego sądowego w kwocie 832,74 zł. Tym samym łączne koszty procesu wynosiły **7.794,48 zł**.

Powód w niniejszej sprawie przegrał w 77 % tym samym winien ponieść 77% wszystkich kosztów, czyli kwotę **6.001,75 zł**, natomiast **pozwany** przegrał w niniejszej sprawie w 23%, tym samym winien ponieść 23% wszystkich kosztów, czyli kwotę **1.792,76 zł**. Powód zatem winien zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenie kosztów wyrażoną w treści art. 100 KPC zwrócić pozwanemu kwotę 2.292,01 zł (4.084,74 zł – 1792,73 zł) tytułem zwrotu części kosztów procesu, co zostało zasądzone **w pkt VIII sentencji wyroku**.

W pkt IX i X sentencji wyroku Sąd na mocy art. 84 ust. 1 i 2 UKSC w zw. z art. 80 UKSC nakazał Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie zwrócić powodowi J. A. kwotę 1.008,26 zł, natomiast pozwanemu Towarzystwu (...) z siedzibą w W. kwotę 167,26 zł tytułem różnicy między zaliczkami pobranymi a należnymi.

Z powyższych przyczyn Sąd orzekł jak powyżej.

ZARZĄDZENIE

(...)